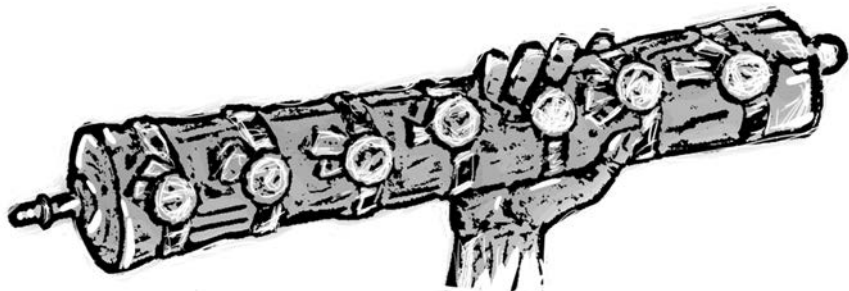

SIEDEM PIECZĘCI

STUDIUM BIEŻĄCEG TYGODNIA: Ap 6,1-17; Kpł 26,21-26; Ez 4,16; Pwt 32,43; 2 Tes 1,7-10.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Godzien jesteś wziąć księgę i zdjąć jej pieczęcie, ponieważ zostałeś zabity i odkupiłeś dla Boga krwią swoją ludzi z każdego plemienia i języka, i ludu, i narodu, i uczyniłeś z nich dla Boga naszego ród królewski i kapłanów, i będą królować na ziemi” (Ap 5,9-10).

6. rozdział *Apokalipsy Jana* to kontynuacja sceny z 4. i 5. rozdziału tej księgi, gdzie przedstawiono Chrystusa jako godnego, by otworzyć zapieczętowaną księgę, ponieważ dzięki swemu zwycięskiemu życiu oraz śmierci odzyskał On to, co Adam utracił. Teraz, zrywając pieczęcie owej księgi, jest On gotowy zrealizować plan zbawienia do końca.

Pięćdziesiątnica oznaczała początek głoszenia ewangelii, przez którą Chrystus rozszerza swoje królestwo. Tak więc zerwanie pieczęci odnosi się do głoszenia ewangelii i konsekwencji jej odrzucenia. Zerwanie siódmej, ostatniej pieczęci, prowadzi wprost do zakończenia historii świata.

Ap 3,21 daje nam klucz do znaczenia siedmiu pieczęci: „Zwycięzcy pozwolę zasiąść ze mną na moim tronie, jak i Ja zwyciężyłem i zasiadłem wraz z Ojcem moim na jego tronie”. 4. i 5. rozdział *Apokalipsy Jana* mówią o zwycięstwie Chrystusa i Jego godności będącej wynikiem ofiary złożonej na Golgocie, aby stać się niebiańskim Najwyższym Kapłanem i otworzyć księgę. Ostatnie wersety 7. rozdziału *Apokalipsy Jana* opisują zwycięzców przed tronem Chrystusa. Tak więc 6. rozdział *Apokalipsy Jana* dotyczy ludu Bożego w okresie zwyciężania, aby mógł on dzielić tron z Jezusem.

Przeczytaj Ap 6,1-8; Kpł 26,21-26; Mt 24,1-14. Zwróć uwagę na słowa występujące we wszystkich wskazanych fragmentach ksiąg. Czego możemy się dowiedzieć o znaczeniu pierwszych czterech pieczęci na podstawie tych paralelnych tekstów?

Wydarzenia łączące się z siedmioma pieczęciami należy rozumieć w kontekście przekleństw związanych ze starotestamentowym przymierzem i wyrażonych jako miecz, głód, zaraza i dzikie zwierzęta (zob. Kpł 26,21-26). Ezechiel nazywa je *czterema nieszczęsnymi sędziami Bożymi* (zob. Ez 14,21). Były to dyscyplinujące sądy, przez które Bóg, starając się obudzić swój lud i uświadomić mu jego duchowy stan, karał Izraelitów za niewierność przymierzu. Podobnie czterej jeźdźcy są środkiem, jakiego Bóg używa, by obudzić swój lud czekający na powtórne przyjście Jezusa.

Występują także wyraźne podobieństwa między pierwszymi czterema pieczęciami a Mt 24,4-14, gdzie Jezus przedstawia to, co wydarzy się w świecie. Czterej jeźdźcy to środki, przez które Bóg utrzymuje swój lud na właściwej drodze, przypominając mu, że ten świat w obecnym stanie nie jest jego domem.

Wizja z Ap 6,1-2 — choć wyrażona w sposób symboliczny — dotyczy zwycięskiego pochodu. Przywodzi na myśl Ap 19,11-16, gdzie Chrystus został przedstawiony jako jeździec na białym koniu prowadzący anielskie wojska na ratunek swemu ludowi podczas Jego powtórnego przyjścia. Biel jest jako symbol czystości zwykle kojarzona z Chrystusem i Jego wiernymi wyznawcami. Jeździec na białym koniu trzyma łuk i otrzymuje koronę (zob. Ap 6,2), co przywodzi na myśl starotestamentowy obraz Boga jako jeźdźca na koniu z łukiem w ręce pokonującego wrogów swego ludu (zob. Ha 3,8-13; Ps 45,4-6). Greckie słowo przetłumaczone jako *korona* (zob. Ap 6,2) na głowie jeźdźcy to *stefanos*, czyli wieniec zwycięstwa (zob. Ap 2,10; 3,11). Ten jeździec jest zwycięzcą dokonującym skutecznego podboju.

Scena związana z pierwszą pieczęcią przedstawia głoszenie ewangelii, które rozpoczęło się z mocą w dniu Pięćdziesiątnicy i przez które Chrystus zaczął szerzyć swoje królestwo. Było wówczas i jest nadal wiele terytoriów do zdobycia. Wielu też ludzi stało się wtedy i stanie się jeszcze wyznawcami Jezusa, aż zupełne zwycięstwo dokona się podczas powtórnego przyjścia Chrystusa w chwale.

Prorocza scena z pierwszej pieczęci odpowiada przesłaniu do zboru w Efezie — opisuje okres apostołski w pierwszym wieku naszej ery, gdy ewangelia szybko rozprzestrzeniła się po świecie (zob. Kol 1,23).

Dlaczego musimy zawsze pamiętać, że w Chrystusie jesteśmy po zwycięskiej stronie bez względu na aktualną sytuację?

Przeczytaj Ap 6,3-4. Co opis ognistego/czerwonego konia i siedzącego na nim jeźdźca mówi nam, gdy odniesiemy ów opis do głoszenia ewangelii?

Czerwień to kolor krwi. Jeździec miał wielki miecz i dano mu moc zakłócania pokoju na ziemi, wskutek czego ludzie zabijali się nawzajem (zob. Mt 24,6).

Druga pieczęć opisuje skutki odrzucenia ewangelii, począwszy od drugiego wieku naszej ery. Gdy Chrystus prowadzi duchowy bój przez głoszenie ewangelii, siły zła stawiają silny opór. Nieuchronnie prowadzi to do prześladowania wierzących w Jezusa. Jeździec nie zabija, a jedynie zakłóca pokój na ziemi, wskutek czego dochodzi do prześladowań (zob. Mt 10,34).

Przeczytaj Ap 6,5-6; Kpł 26,26; Ez 4,16. Co oznacza czarny/kary koń i jeździec w związku z głoszeniem ewangelii?

Jeździec dosiadający czarnego konia trzyma w ręce wagę do ważenia żywności. Wtedy trzecia istota/postać oznajmia:

— „Miarka pszenicy za denara i trzy miarki jęczmienia za denara; a oliwy i wina nie tykaj” (Ap 6,6).

Na starożytnym Bliskim Wschodzie zboże, oliwa i wino były podstawowymi artykułami spożywczymi (zob. Pwt 11,14). Cena zboża wymieniona tutaj w *Apokalipsie Jana* wskazuje na wielki niedostatek pożywienia (zob. Kpł 26,26; Ez 4,16). W czasach apostoła Jana denar był dziennym wynagrodzeniem robotnika (zob. Mt 20,2). W normalnych warunkach takie wynagrodzenie za pracę wystarczało z nawiązką na całodzienne utrzymanie sporej rodziny. Jednak podczas klęski głodu ceny żywności wzrastały wielokrotnie. W scenie przedstawiającej trzecią pieczęć całodzienny zarobek wystarczał zaledwie na jeden posiłek dla jednej osoby. Aby wykarmić niewielką choćby rodzinę, trzeba było przeznaczyć denara na trzy miarki jęczmienia, czyli najtańszego zboża spożywanego zazwyczaj przez najuboższych.

Scena przedstawiająca trzecią pieczęć wskazuje na dalsze konsekwencje odrzucania ewangelii, począwszy od czwartego wieku naszej ery, gdy Kościół uzyskał polityczne wpływy. Jeśli biały koń symbolizował głoszenie ewangelii, to czarny/kary koń oznacza brak ewangelii i poleganie na ludzkiej tradycji. Ziarno i zboże w *Biblii* symbolizuje Słowo Boże (zob. Łk 8,11). Odrzucenie ewangelii nieuchronnie prowadzi do głodu Słowa Bożego — głodu podobnego do tego, jaki przepowiedział Amos (zob. Am 8,11-13).

Przeczytaj Ap 6,7-8. Co zostało przedstawione w tej scenie? Jak wiąże się ona z poprzednią sceną?

Kolor konia w scenie przedstawiającej czwartą pieczęć został wyrażony greckim słowem *chloros*. Oznacza ono właściwy rozkładającym się zwłokom kolor szary/siwy. Imię jeźdźca to Śmierć, a towarzyszyło mu piekło/*hades*, czyli miejsce przebywania umarłych. Tym dwojgu pozwolono zabijać ludzi mieczem, głodem, morem i przez dzikie zwierzęta na obszarze jednej czwartej części świata (zob. Mt 24,7-8).

Dobra nowina jest taka, iż moce śmierci i piekła zostały znacząco ograniczone — mają one władzę jedynie nad jedną czwartą częścią ziemi. Jezus zapewnia nas też, że ma „klucze śmierci i piekła” (Ap 1,18).

Przejrzyj jeszcze raz w 2. rozdziale *Apokalipsy Jana* treść przesłania do zborów w Efezie, Smyrnie, Pergamie i Tiatyrze. Porównaj sytuację w tych zborach ze scenami towarzyszącymi zerwaniu pierwszych czterech pieczęci. Jakie podobieństwa dostrzegasz między nimi?

Sceny związane z siedmioma pieczęciami przedstawiają przyszłość Kościoła. Jak to było w przypadku siedmiu zborów, także pieczęcie odpowiadają kolejnym okresom historii chrześcijaństwa. W czasach apostołskich ewangelia szybko rozprzestrzeniła się na świecie. Następnie przyszedł okres prześladowań chrześcijan ze strony Cesarstwa Rzymskiego trwający od końca pierwszego wieku naszej ery do początku czwartego wieku, przedstawiony także w scenie drugiej pieczęci. Trzecia pieczęć wskazuje na okres kompromisu w wiekach czwartym i piątym, gdy panował duchowy głód biblijnej prawdy prowadzący do ciemnego średniowiecza. Czwarta pieczęć trafnie opisuje duchową śmierć chrześcijaństwa trwającą niemal tysiąc lat.

W Ap 6,6 czytamy, że oliwa i wino nie zostaną dotknięte klęską głodu w związku z trzecią pieczęcią. Oliwa symbolizuje Ducha Świętego (zob. 1 Sm 16,13; Dz 10,38), a nowe wino oznacza zbawienie w Jezusie Chrystusie (zob. Mk 2,22). Co znaczenie tych symboli mówi nam o fakcie, iż nawet podczas niedostatku Słowa Bożego nadal działa Duch Święty, a zbawienie jest wciąż dostępne dla tych, którzy szukają prawdy?

Przeczytaj Ap 6,9-10. Co opisano w tych wersetach?

Słowo *dusza* w Biblii oznacza po prostu *żywą istotę* (zob. Rdz 2,7). Męczeństwo prześladowanych, ale wiernych Bogu ludzi przedstawiono tu w odniesieniu do ofiarnej krwi wylewanej u podstawy ołtarza w ziemskiej świątyni (zob. Wj 29,12; Kpł 4,7). Lud Boży cierpiał niesprawiedliwość i był zabijany z powodu wierności ewangelii. Wierni wołali więc do Boga, prosząc Go, by interweniował i bronił ich. Te wersesty dotyczą kwestii wymierzenia sprawiedliwości na ziemi, a nie stanu człowieka po śmierci. Nie ma tu mowy o żadnych nieśmiertelnych duszach zażywających po śmierci niebiańskiego szczęścia.

Przeczytaj Ap 6,11; Pwt 32,43; Ps 79,10. Jak niebo odpowiada na modlitwy Bożych męczenników?

Męczennikom dano białe szaty symbolizujące sprawiedliwość Chrystusa i oznaczające ich rehabilitację (oczyszczenie z zarzutów) — Jego dar dla tych, którzy przyjęli Jego łaskę (zob. Ap 3,5; 19,8). Następnie powiedziano im, że muszą odoczywać do czasu, aż osiągną pełnię ich bracia i siostry, którzy doświadczą podobnego przeżycia. Należy zauważyć, że w greckim oryginale Ap 6,11 nie występuje słowo *liczba*. *Apokalipsa Jana* nie mówi tu o liczbie męczenników, jaka musi być osiągnięta, zanim Chrystus przyjdzie powtórnie, ale o osiągnięciu pełni dotyczącej charakteru świętych. Charakter naśladowców Boga będzie uzupełniony dzięki szacie sprawiedliwości Chrystusa, a nie ludzkim zasługom (zob. Ap 7,9-10). Zamęczeni święci nie zmartwychwstaną i nie zostaną oczyszczeni z zarzutów aż do powtórnego przyjścia Chrystusa i rozpoczęcia milenium (zob. Ap 20,4).

Scena przedstawiająca piątą pieczęć historycznie odnosi się do okresu prowadzącego do reformacji i do niej samej, gdy miliony chrześcijańskich męczenników doznało śmierci z powodu swojej wiary (zob. Mt 24,21). Przywodzi także na myśl doświadczenie całego cierpiącego ludu Bożego na przestrzeni dziejów — od Abła (zob. Rdz 4,10) aż do czasu, gdy Bóg ostatecznie pomści „krew sług swoich” (Ap 19,2).

— „**Kiedyż, Panie (...)?**” (Ap 6,10) — to wołanie cierpiącego ludu Bożego we wszystkich wiekach.

Kto z nas nie doświadczył niesprawiedliwości w tym świecie? Jakie pocieszenie znajdujesz w scenie przedstawiającej piątą pieczęć, wiedząc, że pewnego dnia sprawiedliwość zostanie wreszcie wymierzona?

W scenie przedstawiającej piątą pieczęć widzimy lud Boży cierpiący niesprawiedliwość we wrogim świecie oraz wołający do Boga o podjęcie interwencji. I wreszcie nadchodzi czas, by Bóg zainterweniował i odpowiedział na modlitwy swojego ludu.

Przeczytaj Ap 6,12-14 razem z Mt 24,29-30 oraz 2 Tes 1,7-10. Co ukazują powyższe fragmenty ksiąg?

Trzy ostatnie znaki szóstej pieczęci zostały przepowiedziane przez Jezusa w Mt 24,29-30. Miały one pojawić się pod koniec „wielkiego ucisku” (Ap 7,14) w 1798 roku jako zwiastuny zbliżającego się powtórnego przyjścia Jezusa. Podobnie jak to jest w prorocztwie Jezusa w 24. rozdziale *Ewangelii Mateusza*, także w Ap 6,12-14 chodzi o rzeczywiste słońce, księżyc i gwiazdy (meteoryty) oraz niebo. Użycie tu słowa *jak* wskazuje, że chodzi o rzeczywiste wydarzenia: słońce pociemniało jak czarny wór, księżyc poczerwieniał jak krew i gwiazdy spadły na ziemię jak dojrzałe figi z potrząśniętego drzewa. Chrześcijanie w zachodnim świecie mieli okazję na własne oczy ujrzeć spełnienie słów Jezusa w takiej kolejności, w jakiej znaki zostały wymienione: wielkie trzęsienie ziemi w Lizbonie w 1755 roku, ciemny dzień 19 maja 1780 roku we wschodniej części stanu Nowy Jork i na południu Nowej Anglii oraz widowiskowy deszcz meteorytów nad Atlantykiem 13 listopada 1833 roku. Wypełnienie się tego prorocтва z Ap 6,12-14 doprowadziło do serii ruchów ożywieniowych, rozbudzając świadomość ludzi, że powtarne przyjście Chrystusa jest bliskie.

Przeczytaj Ap 6,15-17; Iz 2,19; Oz 10,8; Łk 23,30. Sceny opisane w tych wersektach ukazują ludzi wszelkiego stanu panicznie usiłujących ukryć się przed przerażającymi zmianami, które towarzyszą przychodzącemu Chrystusowi. Ludzie ci wołają do skał i gór, by zakryły ich „przed obliczem tego, który siedzi na tronie, i przed gniewem Baranka” (Ap 6,16-17). Nadszedł bowiem czas na wymierzenie sprawiedliwości, a Chrystus przychodzi, „aby być uwielbionym wśród świętych swoich” (2 Tes 1,10). Koniec bezbożnych został opisany w Ap 19,17-21.

Scena ta kończy się retorycznym pytaniem przerażonych bezbożnych:

— „Nastał ów wielki dzień ich gniewu i któż się może ostać?” (Ap 6,17; zob. Na 1,6; Ml 3,2).

Odpowiedź na to pytanie została udzielona w Ap 7,4. Tymi, którzy będą w stanie ostać się tego dnia, są zapieczętowani wyznawcy Boga.

„Lecz kto będzie mógł znieść dzień jego przyjścia (...)?” (Ml 3,2). Jak odpowiedziałbyś na to pytanie i jak biblijnie uzasadniłbyś swoją odpowiedź? Przedstaw swoją odpowiedź podczas lekcji w szkole sobotniej.

DO DALSZEGO STUDIUM

Wizja zerwania siedmiu pieczęci wskazuje symbolicznie, jak Bóg troszczy się o swój lud na ziemi i jak dyscyplinuje go dla jego dobra. Adwentystyczny biblista Kenneth A. Strand (1927-1997) tak napisał o tym: „W *Piśmie Świętym* mamy zapewnienie, że Bóg zawsze troszczy się o swój lud. Przez całe dzieje świata był ze swoimi wiernymi, by ich wspierać, a w wielkim eschatologicznym finale dziejów udzieli im całkowitego usprawiedliwienia i łaskawie obdarzy ich niepojętą nagrodą wiecznego życia. *Apokalipsa Jana* podejmuje i rozszerza w piękny sposób ten temat, a zatem nie jest pod żadnym względem rozbieżna z resztą *Pisma Świętego*, jako że zawiera istotę biblijnego przesłania. *Apokalipsa Jana* z naciskiem wskazuje, że Żyjący, który pokonał śmierć i grób (zob. Ap 1,18), nigdy nie opuści swoich wiernych wyznawców, a nawet jeśli poniosą męczeńską śmierć, będą zwycięzcami (zob. Ap 12,11), albowiem *korona życia* czeka na nich (zob. Ap 2,10; 21,1-4; 22,4)”¹.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Jakich cennych lekcji nauczyłeś się ze sceny zerwania siedmiu pieczęci? Jak scena ta ukazuje ci, że bez względu na to, jak zła jest sytuacja na ziemi, Bóg wciąż panuje nad światem i ostatecznie wszystkie obietnice dane nam w Chrystusie zostaną spełnione?

2. Zastanów się nad następującym cytatem: „Kościół jest wyznaczonym przez Boga przedstawicielem w dziele zbawienia ludzkości. Został zorganizowany do służby, a jego misją jest niesienie ewangelii światu”². Pomyśl o swoim zborze. Jak może on wierniej uczestniczyć w głoszeniu ewangelii tym, którzy jej nie znają?

3. Podczas lekcji w szkole sobotniej przedstawcie swoje odpowiedzi na ostatnie pytanie z czwartku. Kto i dlaczego może się ostać w dniu powtórnego przyjścia Chrystusa? Omówcie to, co wynika z waszych odpowiedzi, w kwestii naszego sposobu życia obecnie i przygotowania na powtórne przyjście Jezusa.

¹ Kenneth A. Strand, *The Seven Heads: Do They Represent Roman Emperors?*, w: *Symposium on Revelation—Book 2*, w: *Daniel and Revelation Committee Series*, Silver Spring 1992, t. VII, s. 206. Przeczytaj także rozdział *The World's Need*, w: Ellen G. White, *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, Mountain View—Omaha 1962, s. 457-460.

² Ellen G. White, *Krzyż i miecz*, Warszawa 2018, wyd. II, s. 9.